

Cod ECLI ECLI:RO:JDCTA:2025:002.#####

#####

JUDECĂTORIA CONSTANȚA – SECȚIA PENALĂ

Operator de date cu caracter personal nr. 3047

Dosar nr. #####/212/2024

SENTINȚA PENALĂ NR. #####

Ședința publică din data de 10 noiembrie 2025

Completul constituit din:

Președinte: #####

Grefier: #####-#####-#####

Cu participarea reprezentantului Ministerului #####

#####: #####

Pe rol soluționarea cauzei penale privind pe inculpații #####, fiul lui ### și #####, născut la data de ##### în oraș #####, domiciliat în #####, bd. ##### nr. 166, #####, posesor al C.I. ##### #, CNP #####, 71 de ani, căsătorit, studii superioare, economist, pensionar, fără antecedente penale, pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă prev. de art. 192 alin. 2 CP, și #####-#####, fiul lui ### și #####, născut la data de ##### în #####, domiciliat în #####, bd. ##### nr. 309, ### #, ### #, ### #, jud. Constanța, posesor al C.I. ##### #, CNP #####, 63 de ani, căsătorit, studii superioare, inspector protecția muncii la S.C. Al ### Cons. S.R.L., fără antecedente penale, pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă prev. de art. 192 alin. 2 CP., trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. 1164/###/P/2018 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Constanța.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 10.06.2025, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, instanța, în temeiul art. 391 alin. 1 și 2 C.proc.pen., a stabilit termen pentru deliberare și pronunțare la datele de 26.06.2025, 01.07.2025, 08.07.2025, 29.07.2025, 30.07.2025, 06.08.2025, 07.08.2025, 08.08.2025, 01.09.2025, 16.09.2025, 25.09.2025, 06.10.2025, 16.10.2025, 30.10.2025, 07.11.2025, ulterior la data de 10.11.2025, când, în aceeași compunere:

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, reține următoarele:

Prin rechizitoriul nr. 1164/###/P/2018 din data 15.02.2024 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Constanța, înregistrat pe rolul Judecătoriei Constanța la 19.02.2024 sub nr. #####/212/2024, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

- ##### pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, prev. de art. 192 alin. 2 Cod Penal;

- #####-##### pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, prev. de art. 192 alin. 2 Cod Penal.

În cuprinsul actului de sesizare s-a reținut în esență că, în calitate de administrator al S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., inculpatul ##### a permis desfășurarea în data de 30.01.2018 de către proprii angajați a unor activități de dezamarare a mărfurilor de pe nava Rome Trader, pavilion #####, ancorată în dana 39 din Portul Constanța, fără a elabora măsuri de prevenire a accidentelor specifice lucrului la înălțime sau care presupun riscul căderii în apă, nu a asigurat echipament individual de protecție specific, cum ar fi veste de salvare, și nu a elaborat instrucțiuni proprii de sănătate și securitate în muncă privind activitatea de dezamarare, iar inculpatul #####-#####, în calitate de persoană responsabilă cu serviciul extern privind securitatea și sănătatea în muncă pentru S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., nu a evaluat corect factorii de risc pentru activitatea de dezamarare a navelor, nu a luat măsuri de prevenire a accidentelor specifice lucrului la înălțime sau care presupun riscul căderii în apă și nu a elaborat instrucțiuni proprii de sănătate și securitate în muncă privind activitatea de dezamarare, fapte ce au favorizat producerea în data de 30.01.2018 a decesului prin înec al numitului #####, angajat în funcția de docher-amarator la S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., care a căzut în apa ##### de la bordul navei în timpul activității de dezamarare.

În susținerea acuzației, au fost administrate următoarele mijloace de probă: proces-verbal de constatare din data de 30.01.2018 și planșă foto aferentă; declarație persoană vătămată #####-#####; proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 31.01.2018 și planșă foto aferentă; raport medico-legal de necropsie nr. 442/79/A3/2018 din 30.03.2020; declarații suspect/inculpat #####; declarații suspect/inculpat #####-#####; declarație martor #####-#####; declarații martor #####; declarații martor #####-#####; proces-verbal de cercetare a accidentului de muncă întocmit de I.T.M. Constanța; raport de expertiză tehnică întocmit de expertul #####; raport de expertiză tehnică întocmit de expertul #####-#####; puncte de vedere formulate de experții parte .

Prin încheierea penală nr. ### din data de 28.05.2024, definitivă prin încheierea nr. ### din data de 23.09.2024 a Tribunalului Constanța, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Constanța a constatat legalitatea sesizării instanței și a dispus începerea judecății cu privire la inculpații #####, pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, prev. de art. 192 alin. 2 Cod Penal și #####-##### pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, prev. de art. 192 alin. 2 Cod Penal.

În faza de judecată, inculpații au optat pentru parcurgerea procedurii obișnuite.

Analizând actele și lucrările dosarului, expune următoarele considerente:

SITUAȚIA DE FAPT

Instanța reține aceeași situație ca cea descrisă în cuprinsul actului de sesizare, anume:

La data de 30.01.2018, organele de poliție au fost sesizate cu privire la faptul că o persoană de sex masculin a căzut în ##### de la bordul navei Rome Trader, pavilion #####, ancorată în dana 39 din Portul Constanța, fiind scoasă din apă fără semne vitale.

decedată a fost identificată în persoana numitului #####, docher amarator în cadrul S.C. ##### Trade & ##### S.R.L.

În urma cercetărilor efectuate s-a stabilit faptul că, în data de 30.01.2018, nava Rome Trader, pavilion #####, care transporta echipament petrolier dintr-un port din Thailanda către un port din #####, era ancorată în Portul Constanța, dana 39, terminal Umex. ##### era amarată, protejată cu prelată împotriva umezelii și se găsea depozitată în magaziile navei și pe capacele acesteia.

Shipping & Services S.R.L., operator în dana 39, terminal Umex, a emis comenzile de prestări servicii nr. 2007/31.01.2018 și nr. 1402/22.01.2018 încheiate cu S.C. ##### Trade & ##### S.R.L. și S.C. ##### S.A. Între S.C. ##### S.A. și S.C. ##### Trade & ##### S.R.L. este încheiat contractul de lucrări nr. 2530/01.02.2011.

Trade & ##### S.R.L., reprezentată legal de inculpatul ##### (director general), are ca obiecte de activitate manipularea și activități de servicii anexe transportului pe apă.

În dimineața zilei de 30.01.2018, #####, sudor în cadru S.C. ##### S.A., a fost anunțat de către administratorul societății că în baza contractului de colaborare cu S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., acesta trebuie să se prezinte la ora 19:00 la unitatea menționată pentru a lucra într-o echipă condusă de către #####, docher amarator în cadrul S.C. ##### Trade & ##### S.R.L.

care a fost rechemat din concediul de odihnă prin decizia de rechemare nr. 40/30.01.2018, semnată de către numitul ##### administrator al S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., s-a prezentat la ora 17:30 la numitul ##### care i-a spus că la ora 19:00 va lucra în echipa de docheri amaratori condusă de ##### și alte 5 persoane, la bordul navei Rome Trader, pavilion #####, pentru a tăia cu aparatul de oxi-acetilenă stoperii care asigurau marfa împotriva deplasării.

La ora 19:00, echipa condusă de către #####, formată din numiții #####-##### și #####, s-a echipat cu echipamentul individual de protecție din dotare (care nu cuprindea și vestă de salvare), și s-a deplasat împreună cu ##### în dana 39, terminal Umex, unde au urcat la bordul navei Rome Trader, pavilion #####.

i-a repartizat pe numiții #####-##### și ##### să dezamareze marfa din hambare, el urmând să urce pe covertă pentru a dezamara, împreună cu #####.

În calitate de docheri amaratori, aceștia desfăceau chingile cu care era ancorată marfa, iar acolo unde era prevăzută cu prelată, aceasta era dată la o parte în vederea descărcării de pe navă.

și ##### și-au împărțit zonele de lucru aflate pe partea stânga a castelului navei. ##### urma să lucreze de la centru către marginea navei, către apa, iar ##### de la centru către marginea navei, către cheu. ##### trebuia să dezamareze chingile care asigurau piesele, aflate pe capacele de la magazia patru împotriva deplasării, toate învelite în prelate care acopereau toată dimensiunea capacelor pe care se aflau piesele. Prelata acumulase foarte multă apă, fiind confecționată din material impermeabil, ceea ce făcea imposibilă strângerea acesteia de către ##### și echipa sa, motiv pentru care s-a luat hotărârea perforării acesteia în vederea scurgerii apei acumulate pe prelată.

l-a rugat pe ##### să-i dea un cuțit pentru a înțepa prelate din loc în loc, după care a început să înțepa prelate și s-a deplasat către cheu, pe o distanță de 30-

40 m, cu spatele la #####, activitate care a durat în jur de 30-40 min, perioadă în care cei doi nu s-au mai văzut și nu au mai vorbit.

Pe bordul navei nu erau prevăzute bariere sau alt mod de protecție, existând o delimitare între magazinele 3 și 4, formată din stâlpi metalici legați între ei prin sfoară cu o grosime de 10-12 mm.

Când a terminat de înțepat cu cuțitul prelată, ##### s-a întors către punctul de unde a plecat și a constatat lipsa lui #####. La scurt timp l-a văzut pe acesta plutind cu fata în jos, în mare. ##### l-a văzut pe #####, care tocmai ieșise pe puntea navei, și l-a anunțat despre producerea evenimentului. ##### a sunat la numărul de urgență 112 și i-a anunțat de eveniment și pe colegii săi. Deoarece echipa de salvare întârzia, ##### a vrut să se dezbrace și să sară în apă după el, însă a fost oprit de colegi.

Cadavrul victimei a fost scos din apă de către o echipă de scafandri în jurul orei 22:30 și transportat în dana 38, de unde a fost preluat de o ambulanță medicală și transportat la Spitalul ##### de Urgență Constanța, iar în jurul orei 23:52 a fost constatat decesul.

Conform raportului medico-legal de necropsie nr. 442/79/A3/2018 din 30.03.2020 (f. 84-85, vol. I), moartea numitului #####, survenită la vârsta de 49 ani, la data de 30.01.2018, a fost violentă. Ea s-a produs prin asfixie mecanică, consecința înecului. La examenul extern al cadavrului nu s-au decelat leziuni traumatiche. Examenale toxicologice efectuate probelor biologice recoltate de la cadavru nu au pus în evidență alcool și nici substanțe psihoactive.

Întrucât prin procesul-verbal de cercetare întocmit de specialiști din cadrul I.T.M. Constanța la data de 13.05.2020 (vol. II) nu au putut fi stabilite nici cauza producerii accidentului de muncă din data de 30.01.2018, nici persoanele responsabile, întrucât s-a reținut faptul că ”nu au existat martori la producerea evenimentului”, în cauză s-a dispus efectuarea unei expertize tehnice, având ca obiective stabilirea împrejurărilor și a persoanelor responsabile de decesul numitului #####.

Conform raportului de expertiză tehnică întocmit de expertul ##### (f. 170-214, vol. III), decesul numitului ##### a avut la bază două cauze distincte, și anume:

1. căderea de la înălțime, de pe capacele magaziiilor, din lipsa organizării și a măsurilor specifice riscului de cădere de la înălțime de către angajatorul S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., și

2. decesul victimei din cauza lipsei mijloacelor de semnalizare a pericolului iminent om la apă, lipsa mijloacelor de salvare (colaci, veste), lipsa intervenției rapide pentru salvare și prevenirea șocului hipotermic, lipsa dotării ambulanței (care a venit nepregătită) de scoatere a unui accidentat din șoc hipotermic.

În ceea ce privește prima cauză, respectiv căderea de la înălțime, s-a reținut că dacă în timpul desfășurării unor activități productive există riscul căderii în apă, atunci angajatorul este obligat să asigure măsuri absolut indispensabile pentru prevenirea decesului, printre care și mijloace de protecție individuală - veste de salvare, ca mijloc de supraviețuire în apă prin plutire la suprafață și asigurarea unei minime respirații.

Referitor la măsurile de prevenire a accidentelor prevăzute prin Planul de Prevenire și Protecție, s-a reținut că, în urma evaluării riscurilor, au fost întocmite de serviciul extern SSM asigurat de S.C. ## ### S.R.L., prin #####-##### , necorespunzător, superficial și

neadecvat activităților de dezamarare desfășurate efectiv de echipa condusă de #####. ##### pentru activitatea de amarare au fost identificate unele riscuri și au fost stabilite unele măsuri de prevenire, a căror corectitudine este discutabilă sub numeroase aspecte, fiind sumare, simpliste și adesea eronate, lipsind măsurile pentru mediul de muncă naval, pentru activitatea distinctă de dezamarare a mărfurilor de pe nave nu au fost identificate și nici evaluate riscurile și astfel nu s-au stabilit nici măsuri de prevenire respectiv E.I.P. adecvat, așa cum este cazul vestelor de salvare.

Astfel, nu au fost respectate de către S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., în calitate de angajator, prin consultarea cu S.C. ## ### ##### S.R.L., în calitate de serviciu extern SSM, următoarele prevederi:

- art. 7 alin. 4 lit. b din Legea nr. 319/2006, prin neasigurarea procedurilor de lucru și a măsurilor de prevenire specifice activităților de dezamarare a mărfurilor de pe nave în perimetrul alocat de comandantul navei, pentru executarea acestor lucrări fără interferențe periculoase cu alte activități;

- art. 10 alin. 1 și art. 11 alin. 3 din Legea nr. 319/2006, acordarea primului ajutor, respectiv măsurile în cazul apariției unui pericol grav și iminent;

- art. 13 lit. b în coroborare cu art. 15 alin. 1 pct. 1 din H.G. nr. 1425/2006, privind identificarea și evaluarea riscurilor, precum și stabilirea măsurilor adecvate de prevenire;

- art. 13 lit. d în coroborare cu art. 15 alin. 1 pct. 4 din H.G. nr. 1425/2006, privind stabilirea atribuțiilor și răspunderilor în domeniul SSM, corespunzător funcțiilor exercitate;

- art. 13 lit. e privind elaborarea instrucțiunilor proprii SSM pentru activitatea de dezamarare a mărfurilor de pe nave;

- art. 13 lit. f în coroborare cu art. 15 alin. 1 pct. 5 din H.G. nr. 1425/2006, privind asigurarea și controlul cunoașterii și aplicării măsurilor de prevenire în domeniul SSM de către lucrători;

- art. 13 lit. r privind asigurarea E.I.P. specific lucrărilor (centură, vestă de salvare);

- art. 76 din Regulamentul Portului Constanța, privind implementarea și asigurarea respectării măsurilor de securitatea muncii în perimetrul în care își desfășoară activitatea.

S-a mai reținut faptul că accidentul s-a produs și prin lipsa de cooperare între agenții comerciali implicați în activitatea de dezamarare a navei Rome Trader, în ceea ce privește responsabilitatea stabilirii și realizării măsurilor de prevenire, din lipsa unor contracte de colaborare și a Convențiilor, anexă la acestea cu clauze de securitatea muncii, persoanele responsabile de această încălcare fiind căpitanul #####, în calitate de agent navă, comandantul navei Rome Trader, S.C. ### Shipping S.R.L, S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., S.C. ##### S.R.L. și S.C. ## ### ##### S.R.L..

Totodată, se arată și faptul că numitul #####, în calitate de conducător al locului de muncă, stabilit prin decizia nr. ###/01.08.2017, nu a organizat activitatea în teren pentru stabilirea condițiilor de efectuare a lucrărilor și asigurarea măsurilor necesare de prevenire a accidentelor respectiv de salvare a persoanelor căzute în apă, lăsând formația să acționeze așa cum a crezut de cuviință, fără vreo precizare și fără să participe la lucrare în calitate de conducător al locului de muncă, fiind încălcate dispozițiile art. 22 și art. 23 lit. d din Legea nr. 319/2006 în coroborare cu prev. Deciziei nr. ###/01.08.2017.

De asemenea, victima #####, recunoscut în fapt ca șef de echipă, nu a repartizat corespunzător sarcinile de muncă între membrii echipei (##### ca sudor a fost

repartizat eronat să dezlege prelata, neavând pregătire de docher), executând și el unele operații în timpul cărora nu mai putea supraveghea pe ceilalți lucrători aflați în hambare. În același timp, nu a sesizat că modul de lucru pe capacul magaziiilor este periculos, în condiții de noapte, cu umiditate crescută favorabilă alunecărilor, în lipsa balustradelor și în lipsa EIP (centură și vestă de salvare), fiind încălcate dispozițiile art. 22 și art. 23 lit. d din Legea nr. 319/2006 în coroborare cu prevederile C.I.M. și ale Fișei postului.

Mai mult, victima ##### nu are prevăzute în fișa postului (f. 101-102, vol. II) atribuții în realizarea măsurilor de prevenire a accidentelor, de organizare a lucrului sau de supraveghere a membrilor echipei, astfel încât nu putea fi desemnat conducător al locului de muncă.

S-a reținut și faptul că accidentul s-a produs și pentru că ceilalți membri din echipa de dezamarare nu au sesizat că nu sunt realizate măsurile de prevenire privind lucru la înălțime, respectiv existența unui pericol iminent de accidentare prin lipsa EIP (centuri de siguranță și veste de salvare), prin aceasta fiind încălcate de către #####, #####, ##### și ##### prevederile art. 23 lit. d din Legea nr. 319/2006 în coroborare cu prevederile C.I.M. și ale Fișei postului.

Conform normativului intern pentru acordarea echipamentului individual de muncă (f. 206, vol. II) întocmit de S.C. ##### S.R.L., prin administrator #####, și semnat de către angajați (tabel, f. 207, vol. II), printre care și victima #####, personalul societății a fost dotat cu echipament de protecție constând în mănuși, ochelari, încălțăminte, salopetă, vestă avertizoare, cască, vestă vătuită și centură de siguranță tip ham – 2 buc./echipă, însă la momentul producerii accidentului de muncă din data de 30.01.2018, niciunul dintre angajații S.C. ##### S.R.L. nu purta centură de siguranță tip ham, aspect cunoscut și acceptat de inculpatul #####, care se afla la fața locului și cunoștea faptul că echipa condusă de victima ##### urma să desfășoare activități la înălțime, pe capacul magaziiilor situate pe navă, care nu erau prevăzute cu balustrade de protecție.

Mai mult, pe lângă faptul că inculpatul ##### a ordonat demararea procedurii de dezamarare în aceste condiții, nici nu și-a dotat propriii lucrători cu veste de salvare, echipament de protecție absolut necesar atunci când există riscul căderii în apă și care cel mai probabil i-ar fi putut salva viața numitului #####.

S.R.L., prin administrator #####, a externalizat serviciul de consultanță în domeniul sănătății și securității în muncă către S.C. ## ## S.R.L., prin administrator #####-##### conform contractului de consultanță nr. 7/09.01.2011 (f. 287-288, vol. II) încheiat între cele două societăți. În baza acestui contract, #####-##### a întocmit Instrucțiunile Proprii de Securitate și ##### în Muncă pentru activitatea de amarare (dezamarare) nr. 126/05.04.2017 (f. 122, vol. II), document care, în ciuda titlului, nu prevede decât instrucțiuni privind procedura de amarare, nu și pentru cea de dezamarare, și chiar și acestea, în acord cu cele reținute de către expert, sunt insuficiente pentru a preîntâmpina apariția unor pericole întrucât au caracter general, sunt sumare și simpliste ("se vor lua toate măsurile de siguranță înaintea începerii activității cât și pe parcursul activității de amarare", docherul amarator dovedește calități fizice și psihice care să-i permită lucrul în condiții de muncă specifice ocupației de docher", etc.), la fel ca celelalte documente din domeniul S.S.M. elaborate de inculpatul #####-##### cum ar fi Evaluarea factorilor de risc (f. 149-151, vol. II) – document ce se referă la alte

riscuri decât cele specifice mediului în care acționează docherul-amarator și care cuprinde unele ”măsuri superficiale sau chiar ridicole [...] se interzice urcarea pe rafturi [...] se interzice urcarea pe scări sau pe scaun cu papuci (se vor folosi încălțămînți fixe pe picior), etc.”, sau Planul de Prevenire și Protecție (f. 179-204, vol. II) – document ce nu prevede nicio măsură tehnică de prevenire pentru activitatea de amarare/dezamarare, ”accentul fiind pus doar pe măsurile organizatorice de tipul instruire și supraveghere (se interzice)”.

Se observă astfel că inculpatul ##### le permitea propriilor angajați să desfășoare activități de dezamarare cu toate că societatea pe care o administra nu deținea instrucțiuni proprii de securitate și sănătate în muncă pentru această activitate, ci doar pentru cea de amarare, însă nici acestea nu erau corespunzătoare și suficient de precise pentru a preîntâmpina apariția unor pericole.

Fiind audiați, inculpatul ##### (f. 90-91, 94-95, 98-99, vol. I) a refuzat să dea declarații și s-a prevalat de dreptul la tăcere, însă inculpatul #####-##### (f. 109-110, 121-123, vol. I) nu a recunoscut comiterea faptei, susținând în esență că responsabilitatea întocmirii instrucțiunilor privind activitatea de dezamarare nu îi aparținea din moment ce el i-ar fi atras atenția inculpatului ##### că este necesară întocmirea de instrucțiuni și pentru procedura de dezamarare, însă acesta i-a spus că este doar inversul procedurii de amarare și se desfășoară în același fel, astfel că nu mai sunt necesare precizări suplimentare. În acest sens, inculpatul #####-##### a declarat că a ținut cont de cele spuse de către ##### și a elaborat doar instrucțiuni specifice pentru amarare, nu înainte însă de a discuta și cu angajații societății pentru a stabili cu exactitate ce presupune procedeul de amarare. Tot în urma a acestor discuții a aflat și faptul că, în situația în care piesele trebuie amarate pe coverta navei, acestea sunt amarate prin chingi, pene sau lanțuri de puncte fixe pe care le are nava sau care sunt sudate de către personal delegat în acest sens, iar coverta navei se află la o înălțime de aproximativ 10 metri față de luciul apei sau platforma cheului. ##### în vedere cele descrise de către #####, susține că i-a spus verbal acestuia că în situația în care lucrul se desfășoară pe navă, personalul ce desfășoară activități în acel loc trebuie să fie echipat corespunzător, respectiv să poarte vestă de salvare și eventual centură de siguranță ancorată de puncte fixe, însă atât ##### cât și ceilalți angajați i-ar fi spus că nu ar putea lucra în aceste condiții. ##### susține că toate acestea au fost materializate în documentația pe care a întocmit-o pentru S.C. ##### S.R.L. (împrejurare neadevărată), nu mai deține aceste documente și nu le poate pune la dispoziția organelor de urmărire penală.

Referitor la cele susținerile inculpatului, se observă lejeritatea cu care acesta a elaborat măsurile de protecție și a stabilit riscurile pe care le implică activitatea de amarare/dezamarare, deținând informații insuficiente despre această procedură și întocmind Instrucțiunile Proprii de Securitate și ##### în Muncă pentru activitatea de amarare (dezamarare) nr. 126/05.04.2017 numai în baza discuțiilor purtate cu angajații și administratorul S.C. ##### S.R.L., acceptând să se refere în termeni generali doar la activitatea de amarare, despre care ##### i-ar fi spus că reprezintă doar inversul procedurii de amarare și se desfășoară în același fel, astfel că nu se justifică elaborarea unei proceduri distincte.

Or, așa cum arată expertul ##### în cuprinsul raportului de expertiză, ”amararea se efectuează într-un anumit port, pe baza unor proceduri ale unui anumit agent economic (având la bază siguranța transportului naval), iar dezamararea se realizează în alt port, de către alt agent economic, prin alte proceduri tehnice, având la bază demontarea și de regulă

distrugerea elementelor de legătură și de ancorare, fără preocupare pentru siguranța navală.” Așadar, ”dezamararea este o procedură distinctă, presupune alte scopuri, proceduri, alte riscuri și alte măsuri de prevenire”, și prin urmare inculpatul #####-#####, în calitate de responsabil extern cu serviciul de consultanță în domeniul sănătății și securității în muncă pentru S.C. ##### S.R.L., ar fi trebuit să elaboreze proceduri separate pentru desfășurarea în condiții de siguranță a activității de dezamarare, cu atât mai mult cu cât identificase, conform propriei susțineri, riscuri privind lucrul la înălțime pe coverta navelor.

Întrucât expertiza menționată anterior a fost efectuată înainte ca cei doi inculpați să fie puși sub acuzare în mod formal, pentru a le oferi acestora posibilitatea de a formula propriile obiective și de a propune experți-parte, în cauză s-a dispus efectuarea unei noi expertize tehnice judiciare de către expertul tehnic #####-##### (f. 29-98, vol. III), ale cărei concluzii sunt în esență aceleași ca și anterior.

Astfel, s-a reținut că echipa condusă de către #####, formată din numiții #####-#####, #####-##### și #####-#####, nu are în cadrul Echipamentului Individual de Protecție alocat și veste de salvare, nu au fost identificate proceduri de lucru pentru îndepărtarea prelatei cu care era acoperită marfa și care era plină cu apă, pe capacul magaziei nu existau balustrade de protecție care să împiedice căderea, iar lucrătorii nu erau dotați cu echipament individual de protecție pentru lucrul la înălțime, lucrările nu erau supravegheate de o persoană competentă, iar iluminatul era deficitar în zona unde s-a produs evenimentul soldat cu decesul numitului #####-#####.

De asemenea, instructajul introductiv general nu a fost semnat, nu există documente de calificare care să ateste faptul că victima ##### avea calificarea necesară pentru a ocupa postul de docher-amarator și nici că acesta ar fi fost șef de echipă, în fișa postului nefiind stabilite atribuții și responsabilități pentru funcția de conducător al locului de muncă, fiind astfel încălcate disp. art. 13 lit. i din Legea nr. 319/2006, care prevăd faptul că: ”în vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în muncă și pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, angajatorii au următoarele obligații: [...] să ia măsuri pentru autorizarea exercitării meseriilor și a profesiilor prevăzute de legislația specifică”, precum și cele ale art. 20 alin. 1 lit. b din Legea nr. 319/2006, care prevăd faptul că: ”angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații și instrucțiuni de lucru, specifice locului de muncă și postului său: [...] la schimbarea locului de muncă sau la transfer” (aici, schimbarea locului de muncă presupune locul în care se desfășoară o anumită activitate lucrativă determinată, care necesită instrucțiuni clare ce trebuie urmate de către angajați și adaptate particularităților locului).

Așadar, s-a concluzionat faptul că victima ##### nu a fost instruită în domeniul securității și sănătății în muncă cu privire la operațiunile de dezamarare.

S-a mai reținut faptul că în cadrul Instrucțiunilor Proprii de Securitate și ##### în Muncă pentru activitatea de amarare/dezamarare nu este specificată nicio instrucțiune pentru procesul de dezamarare, deși documentul trebuie să cuprindă toate etapele procesului, inclusiv dezamararea, în caz contrar existând riscul ca aceasta să se desfășoare necorespunzător, cu potențiale consecințe grave, cum ar fi căderea obiectelor sau a persoanelor. Aici, expertul #####-##### exemplifică câteva riscuri pe care le-a identificat la o primă vedere (f. 68-69, vol. III), precum și modalități de prevenire a acestora, printre care existența unei proceduri de

dezamarare, măsuri de protecție ce trebuie luate în cursul procedurii, necesitatea utilizării unui echipament de protecție individual în timpul dezamarării și instruirea corespunzătoare a lucrătorilor în ceea ce privește desfășurarea acestei proceduri și măsurile de protecție necesare.

Așadar, s-a concluzionat faptul că Instrucțiunile Proprii de Securitate și ##### în Muncă pentru activitatea de amarare/dezamarare nu au fost întocmite corect de către S.C. ## ### ##### S.R.L. prin #####-#####, în calitate de serviciu extern S.S.M., astfel încât să prevină riscurile de accident, și nu conțin nicio instrucțiune pentru procesul de dezamarare, fiind astfel încălcate disp. art. 7 alin. 4 lit. b din Legea nr. 319/2006, care prevăd faptul că: "[...] ținând seama de natura activităților din întreprindere și/sau unitate, angajatorul are obligația: [...] ca, ulterior evaluării riscurilor pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, inclusiv la alegerea echipamentelor de muncă, a substanțelor sau preparatelor chimice utilizate și la amenajarea locurilor de muncă, și dacă este necesar, măsurile de prevenire, precum și metodele de lucru și de producție aplicate de către angajator să asigure îmbunătățirea nivelului securității și al protecției sănătății lucrătorilor și să fie integrate în ansamblul activităților întreprinderii și/sau unității respective și la toate nivelurile ierarhice", prin aceea că nu a asigurat procedurile de lucru și măsurile de prevenire specifice activităților de dezamarare a mărfurilor pe nave, în perimetrul alocat de comandantul navei, pentru executarea acestor lucrări fără interferențe periculoase cu alte activități.

De altfel, lipsa oricărei instruirii în acest domeniu a angajaților S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., cu excepția uneia formale, este evidențiată chiar de martorii #####-##### (f. 125-129, vol. I), #####-##### (f. 132-135, 140-143, vol. I), #####-##### (f. 146-151, 153-154, vol. I) și #####-##### (f. 157-160, 161-164, vol. I), membrii echipei conduse de către ##### la momentul producerii accidentului de muncă soldat cu decesul acestuia, care au declarat cu toții faptul că instructajele de muncă erau superficiale sau nu existau deloc, doar erau puși să le semneze și eventual întrebați dacă s-au acomodat la locul de muncă. În privința modului în care se efectuau activitățile de amarare/dezamarare, cu toții au declarat că au învățat singuri să le facă și nu le-a spus nimeni care este procedura.

Cu toate că întocmirea corespunzătoare a I.P.S.S.M. pentru activitatea de amarare/dezamarare revenea inculpatului #####-#####, reprezentant al S.C. ## ### ##### S.R.L., în calitate de serviciu extern S.S.M., se au în vedere disp. art. 6 alin. 1 și 2 din Legea nr. 319/2006, conform căroră angajatorul are obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele legate de muncă, iar în cazul în care un angajator apelează la servicii externe, acesta nu este exonerat de responsabilitățile sale în acest domeniu.

Responsabilitatea inculpatului ##### sub acest aspect este cu atât mai clară cu cât acesta a fost prezent la fața locului în momentul începerii procedurii de dezamarare din data de 30.01.2018, cunoștea domeniul în care desfășurau activitățile angajații săi, cunoștea riscurile și faptul că în cadrul societății pe care o administra nu existau instrucțiuni privind desfășurarea procedurii de dezamarare, și cu toate a ordonat și le-a permis angajaților săi să desfășoare activitatea pe coverta navei, la o înălțime de aproximativ 11 m, în lipsa echipamentului individual de protecție pentru lucrul la înălțime și fără a le asigura veste de salvare.

Totodată, au fost încălcate prev. art. 13 lit. r din Legea nr. 319/2006 prin neasigurarea echipamentului individual de protecție specific lucrului la înălțime, cele ale art. 13 lit. e din Legea nr. 319/2006 privind elaborarea instrucțiunilor proprii S.S.M. privind activitatea de dezamarare a

mărfurilor de pe nave, precum și cele ale art. 13 lit. d din Legea nr. 319/2006 cu ref. la art. 15 alin. 1 pct. 4 din H.G. nr. 1425/2006, privind stabilirea atribuțiilor și responsabilităților în domeniul S.S.M., corespunzător funcției exercitate.

În finalul raportului de expertiză, expertul a concluzionat faptul că trei sunt cauzele principale care au dus la decesul prin înec al victimei #####, respectiv:

1.lipsa întocmirii de I.P.S.S.M. pentru activitatea de dezamarare, pentru care responsabilitatea aparține inculpatului #####-#####, reprezentant al S.C. ## ### ### S.R.L., în calitate de serviciu extern S.S.M. pentru societatea angajatoare a victimei;

2.încălcarea normelor privind securitatea și sănătatea în muncă din cauza nesupravegherii lucrătorilor, prin neasigurarea procedurilor de lucru și a măsurilor de prevenire specifice activităților de dezamarare a mărfurilor pe nave, în perimetrul alocat de comandantul navei, pentru executarea acestor lucrări fără interferențe periculoase cu alte activități, pentru care responsabilitatea aparține angajatorului S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., prin inculpatul #####;

3.lipsa asigurării de echipament individual de protecție specific lucrului la înălțime, pentru care responsabilitatea aparține angajatorului S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., prin inculpatul #####.

Inculpații ##### și ##### au propus fiecare câte un expert parte care să participe la efectuarea expertizei de către expertul tehnic judiciar #####-##### însă, cu toate că solicitările le-au fost încuviințate, niciunul dintre cei doi experți parte nu a formulat concluzii în termenul stabilit de expertul #####-#####.

Cu toate acestea, cei doi experți au trimis punctele de vedere formulate cu privire la raportul de expertiză tehnică judiciară, precum și obiecțiunile formulate, care au fost avute în vedere la întocmirea suplimentului de expertiză.

de obiectivitate a celor doi experți parte se reflectă în susținerile transmise organelor judiciare, fiecare încercând să absolve de vină partea în beneficiul căreia au fost desemnați să participe la întocmirea raportului de expertiză.

Astfel, în esență, expertul-parte #####, desemnat pentru inculpatul #####, susține în punctul de vedere formulat (f. 105-116, vol. III) faptul că operațiunea de amarare este doar inversul operațiunii de dezamarare, între cele două existând o relație într-atât de strânsă încât instruirea pentru operațiunea de amarare presupune implicit și instruirea pentru cea de dezamarare. În opinia expertului, acest lucru este cu atât mai evident cu cât și în Clasificarea Ocupațiilor din ##### este prevăzută ocupația de ”docher-amarator” și nu cea de ”docher-amarator/dezamarator”. În orice caz, susține expertul, responsabilitatea întocmirii acestor instrucțiuni revenea serviciului extern SSM asigurat de S.C. ## ### ### S.R.L., prin #####-#####, și nu inculpatului #####.

Acest aspect a fost deja analizat pe larg în cuprinsul ambelor expertize tehnice judiciare efectuate, când s-a arătat cum cele două proceduri sunt distincte și presupun riscuri și măsuri de prevenție diferite, iar responsabilitatea întocmirii necorespunzătoare a instrucțiunilor aparține în egală măsură și angajatorului #####, care le-a permis angajaților să desfășoare activități de dezamarare în aceste condiții, astfel că nu se mai impun precizări suplimentare.

În continuare, expertul parte contestă faptul că activitatea lucrativă din data de 30.01.2018 s-ar fi desfășurat în condiții de iluminat deficitar, sau că lucrătorii ar fi efectuat activități de lucru la înălțime, aspecte în contradicție cu mijloacele de probă administrate în dosar.

Expertul mai susține și că lucrătorii erau dotați cu echipament individual de protecție, în ciuda susținerilor contrare ale expertului #####-#####, aspect ce rezultă din normativul intern pentru acordarea echipamentului individual de muncă întocmit de S.C. ##### S.R.L., prin administrator #####, și semnat de către angajați, printre care și victima #####, însă omite faptul că la momentul producerii accidentului de muncă niciunul dintre angajați nu utiliza centura de siguranță, aspect cunoscut și acceptat de inculpatul #####, aflat la fața locului, și nici nu fuseseră dotați cu vestă de salvare, măsură minimă de precauție necesară atunci când există pericolul concret al căderii în apă, cum s-a și întâmplat.

În aceeași notă pârțitoare este întocmit și punctul de vedere al expertului parte ##### (f. 118-133, vol. III), desemnat pentru inculpatul #####-#####, în care se susține în esență că angajarea unui serviciu extern pe linie de S.S.M. nu îl exonerează de responsabilitate pe angajatorul #####, iar #####-##### nu avea de unde să știe că sunt necesare instrucțiuni specifice și pentru procedura de dezamarare, din moment ce nici în fișa postului lui ##### nu era prevăzută activitatea de dezamarare ci doar cea de amarare, motiv pentru care putea presupune în mod rezonabil că această activitate ar fi urmat să fie făcută de altă societate și nu de cea a lui #####, aspect ce contrazice chiar declarația inculpatului #####-#####, care a arătat că a identificat existența unei proceduri specifice constând în dezamarare, împreună cu riscurile pe care le implică, însă nu a întocmit instrucțiuni specifice în acest sens ca urmare a discuției purtate cu #####, care i-a spus că nu sunt necesare.

În final, expertul parte insistă asupra faptului că inculpatului #####-##### nu i-a fost solicitat în mod expres de către ##### să întocmească instrucțiuni proprii S.S.M. pentru activitatea de dezamarare, astfel că este exonerat de această responsabilitate, fără să țină cont de faptul că #####-##### era reprezentantul serviciului extern pe linie de S.S.M., deci expertul în domeniu, angajat tocmai pentru a identifica riscurile specifice activităților desfășurate de societatea angajatoare și modalitățile de prevenire a acestora, astfel încât era responsabil de toată documentația aferentă securității și sănătății în muncă pentru S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., cu atât mai mult cu cât a și declarat că i-au fost prezentate tipurile de activități pe care urmau să le desfășoare angajații și chiar el a identificat nevoia elaborării de instrucțiuni pentru operațiunea de dezamarare, pe care a apreciat-o ca fiind distinctă de cea de amarare, cu riscuri proprii.

Așa cum s-a arătat și mai sus, inculpatul #####-##### a dat dovadă de multă superficialitate și lejeritate în colaborarea pe linie de S.S.M. cu S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., întocmind instrucțiuni cu caracter general și neadaptate condițiilor concrete de lucru, iar instructajele pe care le efectua cu angajații societății erau formale, lipsite de substanță și se limitau la a-i întreba dacă s-au acomodat cu locul de muncă, așa cum arată martorii audiați.

Superficialitatea inculpatului #####-##### împreună cu nepăsarea inculpatului #####, sunt cele două elemente care au contribuit în mod determinant la producerea accidentului de muncă din data de 30.01.2028, soldat cu decesul numitului #####.

În cursul judecății, pe latura penală a cauzei a fost audiat martorul #####. În virtutea calității sale de angajat al ## ##### Trade & ##### SRL în funcția de

docher, martorul a susținut că este responsabil cu asigurarea respectării regulilor de siguranță de către muncitorii alături de “am intrat în tura de noapte, eram eu, persoana vătănată #####
#####, #####. #####, mai era un baiat inchiriat care nu stiu cum îl cheamă și încă cineva, nu mai stiu cine era. Am fost repartizați de catre persoana vătănată, ca si coodonator, persoana vătănată cu baiatul închiriat au rams pe converta vapoportului sa dea o prelată jos, iar noi restul 4 am coborat în hambar. Nu dura mult sa dea jos copertina de pe marfa si am vazut ca nu mai vin, s-a auzit galagie sus si am urcat să vedem ce s-a întâmplat. Personalul navei țipau în limba lor și am înțeles că este om la apă, arătau spre apă. Eu am vazut un om în apă și mi-am dat seama ca este ##### după vesta pe care o purta. Dintre toți eu am avut tentativa de a sări în apă dupa el, dar nu m au lasat ceilalti colegi pentru că era frig. A venit o navă, șalupă și l-a luat și l-a scos lângă vapor. A venit ambulanța, s-a constatat ca este #####. Acesta părea lovit, era umflat la față.

La întrebarea pusă martorului, dacă a venit cineva de la nava sa faca un instructaj, răspunsul a fost “nu, nu a venit nimeni de la altă instituție sau altă structură, supravegherea se facea din partea lui ##### din partea Se ##### Trade&##### SRL., iar la întrebarea, cum era configurata zona, erau parapeți sau alte masuri de siguranta care sa previna accidentarea?, răspunsul martorului a fost “sus nu stiu sa va zic unde era marfa, dar jos erau parapeți, erau ale vapoportului, în mod normal pe capacul hambarului, pe comvertă nu sunt parapeți”.

În cursul judecății, pe latura penală a cauzei a fost audiat martorul #####
#####, care a declarat în fața completului de judecată că “La data evenimentului 30.01.2018 lucram ca docher la ## ##### Trade&##### SRL la dl.#####. Am intrat în tura de noapte, eram eu, p.vat. #####, #####, mai era un băiat închiriat care nu stiu cum îl cheamă și încă cineva, nu mai stiu cine era.

Sarcinile ni le-a dat ##### pentru ca era șef de echipă și am plecat împreună toți 6 sa dezamarăm marfa de pe vapor si din vapor. Am ajuns la vapor, ##### ne a trimis 4 inși sa mergem la hambar sa dezamarăm, si el a ramas cu sudorul, baiatul închiriat, sa dezamareze de punte. Dupa un timp eu l-am sunat pe ##### să-i spun că am terminat în hambar și nu mai raspunde la telefon, am ieșit afară și era zarvă mare și cu personalul de pe vapoport și docherii țipau să se sune la salvare ca au văzut o persoană în apă. M-am uitat și eu în apă si l-am recunsocut pe #####, care plutea, după geacă. Nu a sarit nimeni în apă pentru ea era frig și vaporul avea 10 metri înălțime. A venit o barcă sau o șalupă și l-au dus la mal. A venit salvarea care a încercat să-i dea primul ajutor.

În cursul judecății, pe latura penală a cauzei a fost audiat martorul #####
#####, care a declarat în fața completului de judecată, următoarele: “La data evenimentului aveam funcția de docher aramator la firma ##### Trade Lashing. Lucram în ture, lucram în tura de seară care începea la ora 19.00. Precizez ca șef de tură era #####. Eu am intrat în hambar să dezamarez împreună cu ##### si #####. La un moment dat am auzit pe cineva strigând că este cineva în apă și eu am ieșit din hambar și am văzut o persoană în apă cu fața în apă și care avea pe el o subă, nu avea vesta de salvare. Precizez că în fișa postului era precizat ca era obligatoriu de purtat vesta de salvare când se desfășurau astfel de activitati. În acel moment am vazut ca cei de pe vapor au coborât o barcă la apă s-au dus la persoana care plutea și au tras-o din apă în barcă și după care au dus-o la cheu, de unde eu împeună cu ##### l-am tras din barcă și l-am transportat la salvare, care era venită deja. Din momentul în care l-am transportat la salvare, era foarte greu și nu dădea semne ca ar respira.

La data evenimentului și la intrarea în tură decedatul a primit instrucțiuni de la seful ##### și el la randul lui ne-a spus nouă, membrii echipei, că trebuie să dezamarăm încărcătura de pe vapor.

La întrebarea pusă martorului, dacă “cu excepția lui ##### din partea navei a venit cineva să verifice și să supravegheze activitatea de dezamarare”, răspunsul martorului a fost “nu, nu știu” iar “dacă exista centura de siguranță se putea preveni accidental, răspunsul a fost “nu l-am văzut pe ##### să poarte centura de siguranță în aceea seară, nu se putea realiza activitatea purtând centura pentru că era distanța mare față de capace unde era marfa și nu exista garduleț de protecție unde era marfa. De obicei trebuia să fie împrejmuț de un garduleț. La acest vapor nu exista acest garduleț”.

În continuare, martorul a declarat că “aveam doar echipamentul din dotare, salopetă, cască, vestă, bocanci.. și l-a întrebarea dacă “i s-a asigurat de către inculpatul ##### vestă de salvare?” răspunsul martorului a fost “nu am avut niciunul dintre membrii echipei, nici decedatul”.

În cursul judecății, pe latura penală a cauzei a fost audiat martorul #####, care a declarat în fața completului de judecată, următoarele: “La data evenimentului eu eram angajat la firma ##### SA și aveam contract de colaborare pentru prestări servicii cu ## ##### and ##### SRL, unde era angajat #####. Am început tura de serviciu seara la ora 19.00 și m-am prezentat la echipa lui #####. Acesta ne-a făcut la toată echipa de lucru din aceea seară un instructaj verbal cu ce trebuie să facem la nava respectivă și ne-am deplasat pe navă. Nu am primit echipamente speciale, ci doar cu ce eram obișnuiți să luăm la noi la fiecare navă, respectiv, cască și vestă și menționez că nu am avut vesta de salvare, niciunul dintre noi”.

Precizez că eu eram în concediu de odihnă și am fost rechemat la muncă de către patronul meu, Patratoiu #####, și acesta mi-a zis în ziua respectivă să mă prezint la ora 19.00, în echipa lui #####. Pe restul echipei #####, i-a trimis să dezamareze în hambare, iar eu cu el am rămas pe covertă să dăm prelatele la o parte de pe încărcătură. Noi doi ne-am împărțit sarcinile, eu am rămas să mă ocup de partea vaporului dinspre cheu, iar el pe partea vaporului spre mare. În acest timp noi ne-am văzut, am mai vorbit și după circa 15-30 min. în timp ce eu dădeam prelate la o parte, am observat că am rămas singur pe coverta vaporului”.

La un moment dat, martorul a auzit strigăte și a văzut în apă o pufoaică care plutea și a anunțat autoritățile. A mai precizat acesta că i s-a făcut un instructaj general la firma la care este angajat dar nu i s-a făcut un instructaj strict cu privire la operațiunile din aceea seară, pentru amarare.

După examinarea tuturor mijloacelor de probă administrate în cauză, instanța conchide că evenimentul din data de 30.01.2018 reprezintă un accident de muncă soldat cu decesul victimei #####, intervenit în urma căderii de pe coverta navei Rome Trader, pavilion #####, ancorată în dana 39 din Portul Constanța la care lucra în vederea dezamarării containerelor de marfă. În cauză există mijloace de probă – procesul-verbal de cercetare întocmit de Inspectoratul Teritorial de Muncă și rapoartele de expertiză tehnică întocmite în cursul urmăririi penale, de expertul #####, respectiv, de expertul #####-##### care stabilesc cauza principală a accidentului - nu au fost luate măsuri de prevenire a căderii de la înălțime, în cadrul operațiunilor de dezamarare, neexistând o procedură de lucru în acest sens și minimizarea de către victima ##### a riscului de producere a unui accident de muncă prin aceea că nu s-a echipat corespunzător în cadrul acestei operațiuni de lucru complexă a dezamarării containerelor

de marfă. Prin urmare, rezultă cu certitudine că, în speță, culpa nu aparține exclusiv unei singure persoane, ci este împărțită între victimă și inculpați (##### și #####). Prin corelarea fiecărui mijloc de probă menționat – procesul-verbal de cercetare întocmit de Inspectoratul Teritorial de Muncă și rapoartele de expertiză tehnică întocmite în cursul urmăririi penale, de expertul #####, respectiv, de expertul #####-#####, cu celelalte existente la dosar, instanța reține că au avut un rol decisiv conduitele inculpaților ##### și #####, anume: (i) supravegherea necorespunzătoare a lucrătorilor (prin acceptarea ca echipa de lucrători conduși de persoana vătămată ##### să lucreze în condiții periculoase fără a avea o procedură de lucru standardizată privind operațiunea de dezamarare și protecția muncii aferentă acestei operațiuni, apoi permiterea accesului acestora la înălțime pe navele de foarte mare tonaj fără purtarea echipamentului de protecție din dotare), responsabil de încălcările legislației din domeniul securității și sănătății în muncă fiind conducătorul locului de muncă din momentul producerii accidentului, adică inculpatul #####; (ii) neluarea tuturor măsurilor corespunzătoare pentru prevenirea accidentelor de la înălțime și efectuarea unui instructaj de protecția muncii pentru operațiuni de lucru complexe a dezamarării containerelor de marfă, responsabil de încălcările legislației din domeniul securității și sănătății în munca fiind inculpatul #####.

Astfel, reținem 3 factori determinanți care au dus la decesul prin înec al victimei #####, respectiv:

1. lipsa întocmirii de I.P.S.S.M. pentru activitatea de dezamarare, pentru care responsabilitatea aparține inculpatului #####-#####, reprezentant al S.C. ## ## S.R.L., în calitate de serviciu extern S.S.M. pentru societatea angajatoare a victimei;

2. încălcarea normelor privind securitatea și sănătatea în muncă din cauza nesupravegherii lucrătorilor, prin neasigurarea procedurilor de lucru și a măsurilor de prevenire specifice activităților de dezamarare a mărfurilor pe nave, în perimetrul alocat de comandantul navei, pentru executarea acestor lucrări fără interferențe periculoase cu alte activități, pentru care responsabilitatea aparține angajatorului S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., prin inculpatul #####;

3. lipsa asigurării de echipament individual de protecție specific lucrului la înălțime, pentru care responsabilitatea aparține angajatorului S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., prin inculpatul #####.

Desigur, conduita victimei ##### a jucat un rol important, aceștia fiindu-i imputabile următoarele: nu a repartizat corespunzător sarcinile de muncă între membrii echipei (##### ca sudor a fost repartizat eronat să dezlege prelată, neavând pregătire de docher), executând și el unele operații în timpul cărora nu mai putea supraveghea pe ceilalți lucrători aflați în hambare. În același timp, nu a sesizat că modul de lucru pe capacul magaziiilor este periculos, în condiții de noapte, cu umiditate crescută favorabilă alunecărilor, în lipsa balustradelor și în lipsa EIP (centură și vestă de salvare), fiind încălcate dispozițiile art. 22 și art. 23 lit. d din Legea nr. 319/2006 în coroborare cu prevederile C.I.M. și ale Fișei postului.

Mai mult, victima ##### nu are prevăzute în fișa postului (f. 101-102, vol. II) atribuții în realizarea măsurilor de prevenire a accidentelor, de organizare a lucrului sau de supraveghere a membrilor echipei, astfel încât nu putea fi desemnat conducător al locului de muncă, aspect acceptat de către persoana vătămată.

În primul rând, în ceea ce privește legislația încălcată prin minimizarea riscului de producere a unui accident de muncă de către victima ##### s-a reținut și faptul că accidentul s-a produs și pentru că ceilalți membri din echipa de dezamarare nu au sesizat că nu sunt realizate măsurile de prevenire privind lucru la înălțime, respectiv existența unui pericol iminent de accidentare prin lipsa EIP (centuri de siguranță și veste de salvare), prin aceasta fiind încălcate de către #####, #####, ##### și ##### prevederile art. 23 lit. d din Legea nr. 319/2006 în coroborare cu prevederile C.I.M. și ale Fișei postului.

Referitor la cei doi inculpați, reținem că nu au fost respectate de către inculpatul #####, având funcția de administrator la S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., în calitate de angajator și de inculpatul ##### din cadrul S.C. ##### S.R.L., în calitate de serviciu extern SSM, următoarele prevederi:

- art. 7 alin. 4 lit. b din Legea nr. 319/2006, prin neasigurarea procedurilor de lucru și a măsurilor de prevenire specifice activităților de dezamarare a mărfurilor de pe nave în perimetrul alocat de comandantul navei, pentru executarea acestor lucrări fără interferențe periculoase cu alte activități;

- art. 10 alin. 1 și art. 11 alin. 3 din Legea nr. 319/2006, acordarea primului ajutor, respectiv măsurile în cazul apariției unui pericol grav și iminent;

- art. 13 lit. b în coroborare cu art. 15 alin. 1 pct. 1 din H.G. nr. 1425/2006, privind identificarea și evaluarea riscurilor, precum și stabilirea măsurilor adecvate de prevenire;

- art. 13 lit. d în coroborare cu art. 15 alin. 1 pct. 4 din H.G. nr. 1425/2006, privind stabilirea atribuțiilor și răspunderilor în domeniul SSM, corespunzător funcțiilor exercitate;

- art. 13 lit. e privind elaborarea instrucțiunilor proprii SSM pentru activitatea de dezamarare a mărfurilor de pe nave;

- art. 13 lit. f în coroborare cu art. 15 alin. 1 pct. 5 din H.G. nr. 1425/2006, privind asigurarea și controlul cunoașterii și aplicării măsurilor de prevenire în domeniul SSM de către lucrători;

- art. 13 lit. r privind asigurarea E.I.P. specific lucrărilor (centură, vestă de salvare);

- art. 76 din Regulamentul Portului Constanța, privind implementarea și asigurarea respectării măsurilor de securitatea muncii în perimetrul în care își desfășoară activitatea.

Potrivit Raportului de expertiză tehnică întocmit de către domnul Expert ##### s-a reținut faptul că accidentul s-a produs și prin lipsa de cooperare între agenții comerciali implicați în activitatea de dezamarare a navei Rome Trader, în ceea ce privește responsabilitatea stabilirii și realizării măsurilor de prevenire, din lipsa unor contracte de colaborare și a Convențiilor, anexă la acestea cu clauze de securitatea muncii, persoanele responsabile de această încălcare fiind căpitanul #####, în calitate de agent navă, comandantul navei Rome Trader, S.C. ##### Shipping S.R.L., S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., S.C. ##### S.R.L. și S.C. ##### S.R.L..

Totodată, se arată și faptul că numitul #####, în calitate de conducător al locului de muncă, stabilit prin decizia nr. #####/01.08.2017, nu a organizat activitatea în teren pentru stabilirea condițiilor de efectuare a lucrărilor și asigurarea măsurilor necesare de prevenire a accidentelor respectiv de salvare a persoanelor căzute în apă, lăsând formația să acționeze așa cum a crezut de cuviință, fără vreo precizare și fără să participe la lucrare în calitate de conducător al

locului de muncă, fiind încălcate dispozițiile art. 22 și art. 23 lit. d din Legea nr. 319/2006 în coroborare cu prev. Deciziei nr. ####/01.08.2017.

Conform normativului intern pentru acordarea echipamentului individual de muncă (f. 206, vol. II) întocmit de S.C. ##### S.R.L., prin administrator #####, și semnat de către angajați (tabel, f. 207, vol. II), printre care și victima #####, personalul societății a fost dotat cu echipament de protecție constând în mănuși, ochelari, încălțăminte, salopetă, vestă avertizoare, cască, vestă vătuită și centură de siguranță tip ham – 2 buc./echipă, însă la momentul producerii accidentului de muncă din data de 30.01.2018, niciunul dintre angajații S.C. ##### S.R.L. nu purta centură de siguranță tip ham, aspect cunoscut și acceptat de inculpatul #####, care se afla la fața locului și cunoștea faptul că echipa condusă de victima ##### urma să desfășoare activități la înălțime, pe capacul magaziiilor situate pe navă, care nu erau prevăzute cu balustrade de protecție.

Potrivit Raportului de expertiză tehnică întocmit de către domnul Expert ##### s-a reținut faptul că echipa condusă de către #####, formată din numiții #####, ##### și #####, nu are în cadrul Echipamentului Individual de Protecție alocat și veste de salvare, nu au fost identificate proceduri de lucru pentru îndepărtarea prelatei cu care era acoperită marfa și care era plină cu apă, pe capacul magaziei nu existau balustrade de protecție care să împiedice căderea, iar lucrătorii nu erau dotați cu echipament individual de protecție pentru lucrul la înălțime, lucrările nu erau supravegheate de o persoană competentă, iar iluminatul era deficitar în zona unde s-a produs evenimentul soldat cu decesul numitului #####.

De asemenea, instructajul introductiv general nu a fost semnat, nu există documente de calificare care să ateste faptul că victima ##### avea calificarea necesară pentru a ocupa postul de docher-amarator și nici că acesta ar fi fost șef de echipă, în fișa postului nefiind stabilite atribuții și responsabilități pentru funcția de conducător al locului de muncă, fiind astfel încălcate disp. art. 13 lit. i din Legea nr. 319/2006, care prevăd faptul că: ”în vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în muncă și pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, angajatorii au următoarele obligații: [...] să ia măsuri pentru autorizarea exercitării meseriilor și a profesiilor prevăzute de legislația specifică”, precum și cele ale art. 20 alin. 1 lit. b din Legea nr. 319/2006, care prevăd faptul că: ”angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații și instrucțiuni de lucru, specifice locului de muncă și postului său: [...] la schimbarea locului de muncă sau la transfer” (aici, schimbarea locului de muncă presupune locul în care se desfășoară o anumită activitate lucrativă determinată, care necesită instrucțiuni clare ce trebuie urmate de către angajați și adaptate particularităților locului).

Așadar, s-a concluzionat faptul că victima ##### nu a fost instruită în domeniul securității și sănătății în muncă cu privire la operațiunile de dezamarare.

S-a mai reținut faptul că în cadrul Instrucțiunilor Proprii de Securitate și ##### în Muncă pentru activitatea de amarare/dezamarare nu este specificată nicio instrucțiune pentru procesul de dezamarare, deși documentul trebuie să cuprindă toate etapele procesului, inclusiv dezamararea, în caz contrar existând riscul ca aceasta să se desfășoare necorespunzător, cu potențiale consecințe grave, cum ar fi căderea obiectelor sau a persoanelor. Aici, expertul ##### exemplifică câteva riscul pe care le-a identificat la o primă vedere (f. 68-69, vol.

III), precum și modalități de prevenire a acestora, printre care existența unei proceduri de dezamarare, măsuri de protecție ce trebuie luate în cursul procedurii, necesitatea utilizării unui echipament de protecție individual în timpul dezamarării și instruirea corespunzătoare a lucrătorilor în ceea ce privește desfășurarea acestei proceduri și măsurile de protecție necesare.

Așadar, s-a concluzionat faptul că Instrucțiunile Proprii de Securitate și ##### în Muncă pentru activitatea de amarare/dezamarare nu au fost întocmite corect de către S.C. ## ### S.R.L. prin #####-#####, în calitate de serviciu extern S.S.M., astfel încât să prevină riscurile de accident, și nu conțin nicio instrucțiune pentru procesul de dezamarare, fiind astfel încălcate disp. art. 7 alin. 4 lit. b din Legea nr. 319/2006, care prevăd faptul că: "[...] ținând seama de natura activităților din întreprindere și/sau unitate, angajatorul are obligația: [...] ca, ulterior evaluării riscurilor pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, inclusiv la alegerea echipamentelor de muncă, a substanțelor sau preparatelor chimice utilizate și la amenajarea locurilor de muncă, și dacă este necesar, măsurile de prevenire, precum și metodele de lucru și de producție aplicate de către angajator să asigure îmbunătățirea nivelului securității și al protecției sănătății lucrătorilor și să fie integrate în ansamblul activităților întreprinderii și/sau unității respective și la toate nivelurile ierarhice", prin aceea că nu a asigurat procedurile de lucru și măsurile de prevenire specifice activităților de dezamararea mărfurilor pe nave, în perimetrul alocat de comandantul navei, pentru executarea acestor lucrări fără interferențe periculoase cu alte activități.

De altfel, lipsa oricărei instruiți în acest domeniu a angajaților S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., cu excepția uneia formale, este evidențiată chiar de martorii #####-##### (f. 125-129, vol. I), #####-##### (f. 132-135, 140-143, vol. I), #####-##### (f. 146-151, 153-154, vol. I) și #####-##### (f. 157-160, 161-164, vol. I), membrii echipei conduse de către ##### la momentul producerii accidentului de muncă soldat cu decesul acestuia, care au declarat cu toții faptul că instructajele de muncă erau superficiale sau nu existau deloc, doar erau puși să le semneze și eventual întrebați dacă s-au acomodat la locul de muncă. În privința modului în care se efectuau activitățile de amarare/dezamarare, cu toții au declarat că au învățat singuri să le facă și nu le-a spus nimeni care este procedura.

Cu toate că întocmirea corespunzătoare a I.P.S.S.M. pentru activitatea de amarare/dezamarare revenea inculpatului #####-#####, reprezentant al S.C. ## ### S.R.L., în calitate de serviciu extern S.S.M., se au în vedere disp. art. 6 alin. 1 și 2 din Legea nr. 319/2006, conform cărora angajatorul are obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele legate de muncă, iar în cazul în care un angajator apelează la servicii externe, acesta nu este exonerat de responsabilitățile sale în acest domeniu.

Responsabilitatea inculpatului ##### sub acest aspect este cu atât mai clară cu cât acesta a fost prezent la fața locului în momentul începerii procedurii de dezamarare din data de 30.01.2018, cunoștea domeniul în care desfășurau activitățile angajații săi, cunoștea riscurile și faptul că în cadrul societății pe care o administra nu existau instrucțiuni prind desfășurarea procedurii de dezamarare, și cu toate a ordonat și le-a permis angajaților săi să desfășoare activitatea pe coverta navei, la o înălțime de aproximativ 11 m, în lipsa echipamentului individual de protecție pentru lucrul la înălțime și fără a le asigura veste de salvare.

Totodată, au fost încălcate prev. art. 13 lit. r din Legea nr. 319/2006 prin neasigurarea echipamentului individual de protecție specific lucrului la înălțime, cele ale art. 13 lit. e din Legea

nr. 319/2006 privind elaborarea instrucțiunilor proprii S.S.M. privind activitatea de dezamarare a mărfurilor de pe nave, precum și cele ale art. 13 lit. d din Legea nr. 319/2006 cu ref. la art. 15 alin. 1 pct. 4 din H.G. nr. 1425/2006, privind stabilirea atribuțiilor și responsabilităților în domeniul S.S.M., corespunzător funcției exercitate.

Instanța reține faptul că, în baza normativului intern pentru acordarea echipamentului individual de muncă (f. 206, vol. II) întocmit de S.C. ##### S.R.L., prin administrator #####, și semnat de către angajați (tabel, f. 207, vol. II), printre care și victima #####, personalul societății a fost dotat cu echipament de protecție constând în mănuși, ochelari, încălțăminte, salopetă, vestă avertizoare, cască, vestă vătuită și centură de siguranță tip ham – 2 buc./echipă, însă la momentul producerii accidentului de muncă din data de 30.01.2018, niciunul dintre angajații S.C. ##### S.R.L. nu purta centură de siguranță tip ham, aspect cunoscut și acceptat de inculpatul #####, care se afla la fața locului și cunoștea faptul că echipa condusă de victima ##### urma să desfășoare activități la înălțime, pe capacul magaziiilor situate pe navă, care nu erau prevăzute cu balustrade de protecție. Aspect probat de către toți martorii audiați în cauză.

În speță, reținem că inculpatul ##### a ordonat demararea procedurii de dezamarare fără echipament de protecție adecvat, prin aceea că nu și-a dotat propriii lucrători cu veste de salvare, echipament de protecție absolut necesar atunci când există riscul căderii în apă și care cel mai probabil i-ar fi putut salva viața persoanei vătămate #####.

Inculpatul ##### a declarat la termenul din data de 10.06.2025 următoarele ”..Am discutat cu dl ##### si acesta mi a spus ca nu are nevoie de elaborare de instructiuni pentru dezamarare, în condițiile în care am elaborat instrucțiunile pentru amarare și au fost aprobate, deoarece acesta a motivat că este inversul activității de amarare și nu are nevoie de instrucțiuni pentru dezamarare. La începutul semnării acestui contract de colaborare prestari servicii, consultantă mentionat mai sus s-a creat o comisie evaluare risc de accidentare și imbolnavire profesională pentru activitatea de amarare. Precizez că pentru dezamarare nu s a facut pentru ca nu a vrut sa facă dl #####.

Din aceasta facea parte dl ##### în calitate de președinte, eu în calitate de serviciu extern, medicul de medicina muncii, și doi angajati cu experiență numiți de dl #####. Fiecare membru din aceasta comisie a punctat riscuri care au aparut în trecut sau care pot aparea cu privire la accidente de muncă ce pot aparea în activitatea de amarare și eu am mai punctat și câteva situații care pot apărea, potențial. În funcție de aceste riscuri punctate s-a stabilit ce echipament de protecție trebuie să aibă muncitorii în activitate. Acestea erau: vesta de salvare, centura de siguranță, bocanci speciali care rezistă la 600-800 kg lovitură directă, vesta avertizoare, cască de protectie, centura de siguranță de care să se prindă de puncte de sprijin de pe vapor.

La fiecare navă care intră în port administratorul ## ##### Trade avea obligația să meargă la fața locului să evalueze și în funcție de evaluarea pe care acesta o făcea, el decidea ce echipament trebuia folosit la respectiva intervenție. Dl ##### era singurul care lua aceasta decizie deoarece era firma lui si numai acest lucru a facut din 1991. În zilele urmatoare m-am întâlnit cu dl ##### la instructajele lunare periodice, dar nu mi-a spus nimic despre evenimentul din 30.01.2018,

Instanța reține că inculpatul a fost întrebat dacă a făcut instrucțiuni pentru dezamarare?” iar răspunsul său a fost “nu a fost de acord cu dezamararea Dl #####” și în continuare a precizat

că a insistat la acesta din urmă “i-am zis că trebuie și dezamarare trecută în dosar” dar inculpatul a răspuns la întrebarea “cine era specialistul în proiectia muncii, dvs sau înc. #####!, că “Eu eram cel autorizat pe protecția muncii”, dar dl ##### hotărâ după ce inculpatul elabora instrucțiuni pentru toate situațiile constatate în teren, potrivit legii.

Astfel că la întrebarea dacă “ați efectuat instrucțiuni pentru dezamarare pe care le-ați prezentat dl #####?” inculpatul a răspuns că “nu le-am făcut pentru că știam răspunsul dl ##### că nu le vrea”, iar în final recunoaște că nu puteau să lucreze muncitorii în dezamarare dacă nu erau făcute instrucțiunile de către acesta.

Așa cum arată expertul ##### în cuprinsul raportului de expertiză, “amararea se efectuează într-un anumit port, pe baza unor proceduri ale unui anumit agent economic (având la bază siguranța transportului naval), iar dezamararea se realizează în alt port, de către alt agent economic, prin alte proceduri tehnice, având la bază demontarea și de regulă distrugerea elementelor de legătură și de ancorare, fără preocupare pentru siguranța navală.” Așadar, “dezamararea este o procedură distinctă, presupune alte scopuri, proceduri, alte riscuri și alte măsuri de prevenire”, și prin urmare inculpatul #####, în calitate de responsabil extern cu serviciul de consultanță în domeniul sănătății și securității în muncă pentru S.C. ##### S.R.L., ar fi trebuit să elaboreze proceduri separate pentru desfășurarea în condiții de siguranță a activității de dezamarare, cu atât mai mult cu cât identificase, conform propriei susțineri, riscuri privind lucrul la înălțime pe coverta navelor.

În final, instanța reține că inculpatul ##### a permis desfășurarea activității de dezamarare a mărfurilor la punctul de lucru situat pe nava Rome Trader, pavilion #####, ancorată în dana 39 din Portul Constanța, fără a elabora măsuri de prevenire a accidentelor specifice lucrului la înălțime sau care presupun riscul căderii în apă, nu a asigurat echipament individual de protecție specific, cum ar fi veste de salvare, și nu a elaborat instrucțiuni proprii de sănătate și securitate în muncă privind activitatea de dezamarare, fără ca în prealabil să fie evaluate riscurile de accidentare generate de activitatea desfășurată, fără a exista un plan de prevenire și protecție a riscurilor actualizat cu riscurile pentru această activitate, nefiind astfel stabilite măsurile de Securitate și sănătate în munca corespunzător riscurilor identificate, conducând în același timp la alte deficiențe privind alte activități de prevenire și protecție, respectiv activități de identificare a echipamentului individual de protecție necesar postului de lucru muncitor portuar, de elaborare a unor instrucțiuni proprii care să conțină măsuri tehnice și organizatorice cu privire la activitatea de lucrător portuar pe nave de mare tonaj, raportat la riscurile existente, neasigurându-se astfel nici informarea și instruirea lucrătorilor cu privire la riscurile implicate iar inculpatul #####, în calitate de persoană responsabilă cu serviciul extern privind securitatea și sănătatea în muncă pentru S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., nu a evaluat corect factorii de risc pentru activitatea de dezamarare a navelor și cu toate că în apărarea sa, a precizat că inculpatul ##### s-a opus unei proceduri de instructaj de dezamarare consecință pentru care inculpatul nu a elaborat un astfel de instructaj, totuși inculpatul recunoaște în declarația dată la ultimul termen de judecată că el era responsabilul specialist pentru protecția muncii și aspectul esențial “nu puteau să lucreze muncitorii în dezamarare dacă nu erau făcute instrucțiunile” de către acesta, astfel că având identificată culpa în sarcina inculpatului, instanța poate reține întemeiat că inculpatul nu a luat măsuri de prevenire a accidentelor specifice lucrului la înălțime sau care presupun riscul căderii în apă și nu a elaborat instrucțiuni proprii de sănătate și securitate în muncă privind

activitatea de dezamarare, fapte ce au favorizat producerea în data de 30.01.2018 a decesului prin înec al numitului #####.

Instanța reține că în ceea ce privește săvârșirea infracțiunilor de neluarea măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă prev. de art. 349 alin. 2 CP și nerespectarea măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă prev. de art. 350 alin. 1 și 3 CP, organul de urmărire penală a constatat că s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale, astfel că s-a reținut incident cazul care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale prevăzut la art. 16 alin. 1 lit. f CPP, motiv pentru care a fost dispusă clasarea cauzei sub acest aspect.

ÎNCADRAREA JURIDICĂ

Fapta inculpatului ##### care, în calitate de administrator al S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., a permis desfășurarea în data de 30.01.2018 de către proprii angajați a unor activități de dezamarare a mărfurilor de pe nava Rome Trader, pavilion #####, ancorată în dana 39 din Portul Constanța, fără a elabora măsuri de prevenire a accidentelor specifice lucrului la înălțime sau care presupun riscul căderii în apă, nu a asigurat echipament individual de protecție specific, cum ar fi veste de salvare, și nu a elaborat instrucțiuni proprii de sănătate și securitate în muncă privind activitatea de dezamarare, fapt ce a favorizat producerea în aceeași zi a decesului prin înec al numitului #####, angajat în funcția de docher-amarator la S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., care a căzut în apa ##### de la bordul navei în timpul activității de dezamarare, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de ucidere din culpă prev. de art. 192 alin. 2 CP.

Elementul material al infracțiunii de ucidere din culpă, în varianta prevăzută de art. 192 alin. 2 CP, constă în omisiunea inculpatului ##### de a elabora/solicita elaborarea de instrucțiuni proprii de sănătate și securitate în muncă privind activitatea de dezamarare, solicitând și acceptând ca propriii angajați să desfășoare astfel de activități în lipsa acestora, omisiunea instruirii și supravegherii corespunzătoare a angajaților în conformitate cu fișa postului și permiterea desfășurării de activități la înălțime fără ca aceștia să poarte echipamentul de protecție corespunzător, omisiunea asigurării echipamentului individual de protecție specific condițiilor lucrative, cum ar fi veste de salvare, omisiuni ce au favorizat producerea în data de 30.01.2018 a decesului prin înec al numitului #####, angajat în funcția de docher-amarator la S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., care a căzut în apa ##### de la bordul navei în timpul activității de dezamarare.

Decesul persoanei vătămate ##### este în legătură de cauzalitate cu încălcarea de către inculpatul ##### a dispozițiilor legale menționate anterior, cu ocazia prezentării situației de fapt.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea de ucidere din culpă a fost săvârșită forma de vinovăție a culpei cu prevedere potrivit art. 16 alin. 4 lit. a CP. Inculpatul și-a încălcat obligația de diligență ce îi revenea, a prevăzut că prin nerespectarea măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă poate fi pusă în pericol viața persoanelor, însă nu a acceptat această posibilitate, considerând fără un temei suficient că acest lucru nu se poate întâmpla în concret.

Fapta inculpatului ##### care, în calitate de persoană responsabilă cu serviciul extern privind securitatea și sănătatea în muncă pentru S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., nu a evaluat corect factorii de risc pentru activitatea de dezamarare a navelor, nu a luat măsuri de prevenire a accidentelor specifice lucrului la înălțime sau care presupun riscul căderii în

apă și nu a elaborat instrucțiuni proprii de sănătate și securitate în muncă privind activitatea de dezamarare, fapt ce a favorizat producerea în data de 30.01.2018 a decesului prin înec al numitului #####, angajat în funcția de docher-amarator la S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., care a căzut în apa ##### Neagre de la bordul navei în timpul activității de dezamarare, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de ucidere din culpă prev. de art. 192 alin. 2 CP.

Elementul material al infracțiunii de ucidere din culpă, în varianta prevăzută de art. 192 alin. 2 CP, constă în omisiunea inculpatului ##### de a elabora instrucțiuni proprii de sănătate și securitate în muncă privind activitatea de dezamarare, de a evalua factorii de risc pentru activitatea de dezamarare a navelor și de a lua măsuri de prevenire a accidentelor specifice lucrului la înălțime sau care presupun riscul căderii în apă, omisiuni ce au favorizat producerea în data de 30.01.2018 a decesului prin înec al numitului #####, angajat în funcția de docher-amarator la S.C. ##### Trade & ##### S.R.L., care a căzut în apa ##### de la bordul navei în timpul activității de dezamarare.

Decesul persoanei vătămate ##### este în legătură de cauzalitate cu încălcarea de către inculpatul ##### a dispozițiilor legale menționate anterior, cu ocazia prezentării situației de fapt.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea de ucidere din culpă a fost săvârșită forma de vinovăție a culpei cu prevedere potrivit art. 16 alin. 4 lit. a CP. Inculpatul și-a încălcat obligația de diligență ce îi revenea, a prevăzut că prin nerespectarea măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă poate fi pusă în pericol viața persoanelor, însă nu a acceptat această posibilitate, considerând fără un temei suficient că acest lucru nu se poate întâmpla în concret.

avem mai multe cauze care au dus la producerea accidentului de muncă din data de 30.01.2018 soldat cu decesul numitului #####, este necesar să se determine dacă o anumită acțiune sau inacțiune a unei persoane poate fi în mod rezonabil reținută drept cauză a urmării produse, astfel încât să reiasă o legătură logică de cauzalitate între o activitate umană și urmarea produsă.

În acest sens, se va da prevalență teoriei cauzei adecvate, care pornește de la ideea că, deși producerea unui rezultat poate depinde de numeroase condiții, nu este posibilă plasarea tuturor acestora pe picior de egalitate sub aspect cauzal, astfel că trebuie calificate drept cauze doar acele împrejurări care joacă un rol caracteristic și sunt apte să producă rezultatul, determinându-l în mod obișnuit.

Astfel, în speță se vor reține drept cauze aflate în legătură de cauzalitate directă cu decesul numitului ##### lipsa organizării și a măsurilor specifice riscului de cădere de la înălțime, a măsurilor de prevenire a accidentelor, a celor pentru mediul de muncă naval și a celor pentru activitatea de dezamarare a mărfurilor de pe nave, activitate care s-a desfășurat în lipsa unui echipament individual de protecție adecvat, cum ar fi vestele de salvare.

Totodată, inculpatul #####, în calitate de conducător al locului de muncă, nu a organizat activitatea în teren pentru stabilirea condițiilor de efectuare a lucrărilor și asigurarea măsurilor necesare de prevenire a accidentelor respectiv de salvare a persoanelor căzute în apă, lăsând formația să acționeze așa cum a crezut de cuviință, fără vreo precizare și fără să participe la lucrare în calitate de conducător al locului de muncă.

Responsabilitatea inculpatului #####-##### constă în lipsa întocmirii de I.P.S.S.M. pentru activitatea de dezamarare, fiind, reprezentant al S.C. ##-#### S.R.L., în calitate de serviciu extern S.S.M. pentru societatea angajatoare a victimei.

În concluzie, se constată că faptele descrise în rechizitoriu există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de către inculpați cu forma de vinovăție prevăzută de lege (culpa), urmând ca aceștia să fie condamnați pentru acestea.

INDIVIDUALIZAREA PEDEPSEI

În procesul de individualizare a pedepsei, instanța va avea în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 C.pen precum: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Totodată, conform art. 3 din Legea nr. 254/2013, instanța va avea în vedere că pedeapsa este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a condamnatului, iar scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; de asemenea, instanța va ține cont și de faptul că, prin executarea pedepsei, se urmărește formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept, față de muncă și față de regulile de conviețuire socială.

În ceea ce privește circumstanțele personale, inculpatul ##### este cetățean român, în vârstă de 72 de ani, căsătorit, studii superioare, economist, pensionar, nu este cunoscut cu antecedente penale, iar pe parcursul urmăririi penale a refuzat să dea declarații.

de cele de mai sus, instanța apreciază că pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpat și formarea unei atitudini corecte a acestuia față de ordinea de drept și regulile de conviețuire socială, este necesară stabilirea unei pedepse corespunzătoare prin raportare la pericolozitatea de care a dat dovadă inculpatul și gravitatea faptei.

În ceea ce privește durata pedepsei cu închisoarea ce urmează să fie stabilită inculpatului instanța va avea în vedere că limitele de pedeapsă fixate de art. 192 alin. (2) C. pen. și anume închisoarea de la 2 ani la 7 ani, și ținând cont că inculpatul nu a dorit să dea declarații nici în timpul urmăririi penale și nici în fața instanței, cel puțin cu privire la acordul privind efecuirea muncii în folosul comunității, instanța se va orienta spre minimul limitelor, și anume la pedeapsa cu închisoarea de 2 ani, ce se va executa în regim de detenție.

Astfel, cu privire la individualizarea judiciară a executării pedepsei, față de lipsa acordului inculpatului de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, nefiind întrunită condiția prev. de art. 91 alin. 1 lit. c) Cod Penal pentru a se dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, instanța constată că scopul pedepsei poate fi atins doar prin executare efectivă.

Aplicând aceste criterii în concret, în raport cu cele menționate anterior privitoare la natura și gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpatul #####, prin raportare și la limitele de pedeapsă prevăzute de lege, instanța va condamna inculpatul la pedeapsa de 2 ani închisoare, quantum rezonabil și suficient în opinia instanței pentru atingerea scopului și îndeplinirea funcțiilor de constrângere, de reeducare și de exemplaritate ale pedepsei.

În ceea ce privește aplicarea pedepsei complementare și a pedepsei accesorii, instanța reține că pentru infracțiunea săvârșită, legea nu prevede în mod expres obligativitatea interzicerii unor drepturi, însă natura faptei relevă existența unei nedemnități de a deține o funcție electivă în autoritățile publice sau orice alte funcții publice precum și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, astfel că, în baza art. 67 alin. (1) C. pen. va interzice inculpatului #####, cu titlu de pedeapsă complementară, pe o perioadă de 2 ani, durată stabilită prin raportare la gravitatea faptei și pericolozitatea inculpatului, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C.pen., și anume, dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, care se va executa, conform art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen., după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

Totodată, potrivit art. 65 alin. (1) C.pen., pedeapsa accesorie constă în interzicerea exercitării drepturilor a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară. În consecință, instanța va interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., care va fi executată de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

Inculpatul #####-##### este cetățean român, în vârstă de 64 de ani, căsătorit, studii superioare, inspector protecția muncii la S.C. Al #### Cons. S.R.L., nu este cunoscut cu antecedente penale, iar pe parcursul urmăririi penale nu a recunoscut fapta comisă.

Considerând ansamblul considerentelor, instanța consideră că introducerea inculpatului în mediul carceral ar avea un efect negativ mai mare decât unul pozitiv. Trebuie subliniat că este acesta este un individ integrat în societate, fără antecedente penale. De aceea, instanța are convingerea că aplicarea pedepsei, alături de obligarea la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității și de parcurgerea unui program de reintegrare socială constituie un semnal de alarmă suficient de puternic pentru ca inculpatul să nu mai reitereze același comportament infracțional. Cu toate acestea, se impune supravegherea conduitei lui pe o perioadă însemnată de timp.

Potrivit art. 91 alin. (1) din Codul penal, instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, stabilind un termen de supraveghere, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) pedeapsa aplicată, inclusiv în cazul concursului de infracțiuni, este închisoarea de cel mult 3 ani;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare;

c) infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității;

d) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă și, chiar

fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracțiuni, însă este necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

Potrivit alin. (3) al aceluiași text de lege, nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere dacă pedeapsa aplicată este numai amenda, aplicarea pedepsei a fost inițial amânată, dar ulterior amânarea a fost revocată, infractorul s-a sustras de la urmărire penală ori judecată sau a încercat zădărnicierea aflării adevărului ori a identificării sau tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanților.

Constatând că sunt îndeplinite, în mod cumulativ, cerințele prevăzute de art. 91 din Codul penal, pedeapsa ce urmează a fi aplicată (2 ani închisoare pentru inculpatul #####-#####) respectând limita legală, acesta fiind la primul contact cu legea penală, și-a dat acordul pentru a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, nu s-a sustras de la urmărire penală ori judecată și nu a încercat zădărnicierea aflării adevărului, având în vedere și convingerea instanței că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea de către inculpați în regim de detenție, în temeiul art. 91 din C.pen., se va face aplicarea acestor prevederi legale.

În ceea ce privește aplicarea pedepsei complementare și a pedepsei accesorii, instanța reține că pentru infracțiunea săvârșită, legea nu prevede în mod expres obligativitatea interzicerii unor drepturi, însă natura faptei relevă existența unei nedemnități de a deține o funcție electivă în autoritățile publice sau orice alte funcții publice precum și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, astfel că, în baza art. 67 alin. (1) C. pen. va interzice inculpatului #####-##### cu titlu de pedeapsă complementară, pe o perioadă de 2 ani, durată stabilită prin raportare la gravitatea faptei și pericolozitatea inculpatului, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C.pen., și anume, dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, care se va executa, conform art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen., după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

Totodată, potrivit art. 65 alin. (1) C.pen., pedeapsa accesorie constă în interzicerea exercitării drepturilor a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară. În consecință, instanța va interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., care va fi executată de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

ACȚIUNEA CIVILĂ

Persoanele vătămate ##### (fiul victimei), ##### (fiul victimei) și ##### (soția victimei) au precizat că se constituie părți civile în cursul urmăririi penale, iar instanța a luat act de constituirea de parte civilă cu suma de 250.000 euro reprezentând daune morale, pentru părțile civile.

Potrivit art. 20 alin. 1 C.proc.pen., constituirea ca parte civilă în procesul penal se poate face numai până la începerea cercetării judecătorești. În cauză, manifestarea de voință a persoanelor vătămate ##### (fiul victimei), ##### (fiul victimei) și ##### (soția victimei), a avut loc înainte de începerea cercetării judecătorești. Prin urmare, fiecare acțiune civilă a fost exercitată cu respectarea termenului impus de lege.

În conformitate cu art. 19 alin. (1) C.proc.pen., acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale.

Dispozițiile art. 1349 C.civ. și cele ale art. 1357 – 1371 C.civ. reglementează răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie, pe când art. 1373 C.civ. o reglementează pe cea a comitenților pentru faptele prepușilor. De asemenea, dispozițiile art. 1381 – 1395 C.civ. prevăd regulile aplicabile în ceea ce privește repararea prejudiciului în cazul răspunderii delictuale.

Potrivit art. 1349 C.civ., „(1) Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. (2) Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.”. Totodată, art. 1357 C.civ. statuează următoarele: „(1) Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare. (2) Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.”. Din analiza celor două texte legale reiese că incidența răspunderii civile delictuale într-un caz concret presupune întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: săvârșirea unei fapte ilicite; producerea unui prejudiciu; existența unei legături de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; vinovăția autorului faptei ilicite.

În ceea ce privește întinderea reparației, art. 1385 C.civ. consacră principiul reparării integrale a prejudiciului, dacă nu există dispoziții legale contrare, despăgubirea trebuind să cuprindă pierderea suferită de cel prejudiciat, câștigul pe care în condiții obișnuite el ar fi putut să îl realizeze și de care a fost lipsit, precum și cheltuielile pe care le-a făcut pentru evitarea sau limitarea prejudiciului.

Cât privește fapta ilicită, aceasta a fost definită în doctrină ca fiind acțiunea sau inacțiunea contrară legii care are ca rezultat încălcarea drepturilor subiective sau intereselor legitime ale unei persoane. În cauză, fapta ilicită este reprezentată de infracțiunea de ucidere din culpă, care a fost analizată în extenso cu prilejul stabilirii situației de fapt și pentru care vor fi condamnați inculpații.

Referitor la prejudiciu, acesta a fost definit ca fiind rezultatul dăunător, de natură patrimonială sau morală, consecință a încălcării sau a vătămării drepturilor și intereselor legitime ale unei persoane. Pentru ca prejudiciul să fie susceptibil de reparare, trebuie ca acesta să fie cert și să nu fi fost reparat încă, iar caracterul cert al prejudiciului presupune că acesta este sigur, atât în privința existenței, cât și în privința posibilității de evaluare.

În ceea ce privește daunele morale, acestea reprezintă satisfacții echitabile destinate a compensa material suferințele de ordin moral ale părții civile. La stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral instanța va avea în vedere o serie de criterii precum: consecințele negative suferite de cel în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că, prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și nu îmbogățirea fără just temei.

În cazul infracțiunilor contra persoanei, evaluarea despăgubirilor pentru daune morale - pentru a nu fi una pur subiectivă și pentru a nu se tinde către o îmbogățire fără just temei – instanța

apreciază că trebuie să se țină seama de suferințele morale susceptibil în mod rezonabil a fi fost cauzate prin fapta săvârșită care a avut drept consecință afectarea părții/părților civile.

Chiar dacă însăși aplicarea unei pedepse inculpatului/inculpaților este de natură să constituie o reparație morală, sumele de bani acordate cu titlu de daune morale trebuie să aibă efect compensatoriu, astfel încât să nu constituie nici veritabile amenzi excesive pentru autorul daunelor și nici venituri nejustificate pentru victima daunelor.

La stabilirea în concret a despăgubirilor morale, instanța va avea în vedere și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Tolstoy Miloslavsky c. Regatului Unit), potrivit căreia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă victimei, având în vedere gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii aduse acestora. În situația daunelor morale, din pricina naturii lor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin raportare la elementele de fapt, apreciate în complexitatea lor.

legiuitorul nu a prevăzut norme pentru determinarea cuantumului despăgubirilor de ordin moral, în jurisprudența constată a instanțelor s-a stabilit că, ținându-se cont de suferința psihică a părții civile, pot fi acordate despăgubiri morale cu condiția de a păstra echitatea și proporționalitatea acestora, astfel încât să nu devină o cauză o îmbogățire fără just temei a părții civile și o pedeapsă civilă pentru partea obligată să achite aceste daune, rolul final al daunelor morale fiind acela de a asigura o compensare celui prejudiciat.

Referitor la prejudiciul moral, instanța reține că acesta este reprezentat de consecințele negative, de natură nepatrimonială, cauzate unei persoane prin fapta ilicită și culpabilă a altei persoane, care constau în atingeri aduse psihicului unei persoane, prejudiciu a cărui compensare prin reparare bănească urmează regulile răspunderii civile delictuale.

De asemenea, potrivit art. 1391 alin. (2) și (4) C. civ. „(2) Instanța judecătorească va putea, de asemenea, să acorde despăgubiri ascendenților, descendenților, fraților, surorilor și soțului, pentru durerea încercată prin moartea victimei (4) Dreptul la despăgubire, recunoscut potrivit dispozițiilor prezentului articol, nu trece la moștenitori. Aceștia îl pot însă exercita, dacă acțiunea a fost pornită de defunct.”.

Instanța în privința despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor morale, în absența unor probe materiale reține că este singura care, în raport de consecințele suferite de părțile civile, trebuie să aprecieze o anumită sumă globală. Cât privește întinderea prejudiciului este evident că aceasta nu poate fi cuantificată potrivit unor criterii matematice sau economice, astfel încât în funcție de împrejurările concrete ale speței, statuând în echitate, instanța urmează să acorde despăgubiri apte să constituie o satisfacție echitabilă.

Totodată, jurisprudența Înaltei ##### de Casație și Justiție a statuat referitor la daunele morale, că acestea nu sunt supuse unor criterii legale prestabilite, iar „la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral se are în vedere o serie de criterii: consecințele negative suferite de cei în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că, prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și, nu îmbogățirea fără just temei”.

În mod incontestabil decesul unei persoane apropiate, constituie o emoție violentă, pentru orice persoană, generându-i o tulburare sufletească. Acest eveniment trebuie însă corelat cu gradul de previzibilitate al decesului, posibilitatea descendenților de a se descurca în continuare singuri, dependența de autorul lor, materială și emoțională, gradul de apropiere al persoanelor, structura personalității subiecților în cauză, toate acestea putând influența readaptarea moștenitorilor persoanei, prin depășirea șocului emoțional traversat.

Astfel, având în vedere împrejurările decesului, circumstanțele producerii incidentului, faptul că victima a avut contribuție la producerea accidentului, relația interpersonală dintre victimă și părțile civile, vârsta victimei, condițiile socio-economice individuale ale părților civile precum și nivelul general al dezvoltării economice din #####, reținând și practica judiciară în domeniu și păstrând un just echilibru între interesele părților, instanța apreciază că suma daunelor morale solicitate de părțile civile este excesivă, acordarea sumei de 10.000 de euro, cu titlu de daune morale, pentru mama și fii defunctului, de fiecare, reprezentând un quantum rezonabil și suficient pentru atenuarea suferințelor fizice și psihice suportate de către părțile civile și este proporțională cu gradul de suferință trăit de acestea, fără a constitui, în același timp o îmbogățire fără justă cauză a acestora, asigurând o compensație suficientă, dar nu exagerată a prejudiciului suferit.

Instanța amintește în acest sens că nu a negat dreptul persoanei vătămate la o despăgubire pentru suferințele evidente suferite însă, cu toate acestea, quantumul efectiv solicitat este mult prea mare pentru paguba morală produsă.

Acordarea sumelor solicitate de părțile civile ar conduce la o îmbogățire fără justă cauză a acestora, în condițiile în care, nicio sumă de bani, nu ar fi posibilă să compenseze efectiv pierderea suferită, ci doar să îi permită persoanei prejudiciate anumite avantaje, care să atenueze suferințele morale.

Instanța are în vedere și dispozițiile art. 1385 alin. (1) din Codul Civil potrivit cărora prejudiciul se repară integral.

Daunele morale vor fi stabilite pe baza mijloacelor de probă administrate. La termenul din 28.04.2025, pe latura civilă a cauzei, a fost audiată partea civilă #####.

Acesta a declarat în fața instanței că “la data evenimentului eu am aflat fiind la muncă, am fost sunat de fratele meu #####, care a anunțat ca tatăl nostru a murit, mama a auzit la televizor și a sunat la spitalul județean și care au confirmat oarecum. Eu am ajuns la spital și s-a confirmat decesul tatălui meu. A doua zi de la eveniment am gasit un bilețel la ușa casei în care era numărul de telefon a domnului #####. L-am sunat și acesta mi-a spus să ne întâlnim. M-am întâlnit cu el și mi-a spus că se va ocupa prin avocați de familia noastră și ne a-dat o suma de bani reprezentând ultimele 3 salarii lunare ce se cuveneau tatălui meu. Nu ne așteptam să se întâmple această tragedie, părinții mei aveau un credit ipotecar pentru casa la bancă, în prezent eu și fratele meu o ajutam pe mama să platească acest credit. Eu personal, aveam niste bani strânși și voiam să cumpăr un teren ca să construiesc o casă. Resimt lipsa tatălui și eu și fratele meu din lipsa activităților comune pe care le aveam și cel mai rău, resimte mama mea care a rămas singură și de fiecare dată când ne aducem aminte de el, ea plânge”.

Sub aspectul quantumului daunelor morale, instanța consideră că suma de 250.000 de euro este excesivă dată fiind culpa comună (a victimei și a celor doi inculpați). Nu se poate calcula matematic proporția de vinovăție a victimei, dar mijloacele de probă anterior analizate

demonstrează că nu este una de neglijat. În consecință, suma de 10.000 de euro pentru fiecare dintre cele trei părți civile rude ale victimei este o compensare echitabilă.

Cu privire la existența unei legături de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, instanța consideră și această condiție îndeplinită din moment ce, cu ocazia prezentării situației de fapt și a examinării mijloacelor de probă, s-a stabilit că – în pofida existenței unei culpe parțiale ce aparține victimei – în lipsa conduitei inculpaților accidentul de muncă (sau cel puțin decesul victimei) nu s-ar fi produs. Așadar, lanțul causal dintre acțiunile/inacțiunile inculpaților este neîntrerupt.

condiție a răspunderii civile delictuale este reprezentată de vinovăția făptuitorului/făptuitorilor. Vinovăția a fost definită ca fiind atitudinea psihică a autorului faptei ilicite și prejudiciabile față de fapta respectivă și față de urmările acestei fapte.

În materie delictuală, legiuitorul a instituit răspunderea autorului pentru cea mai ușoară culpă, după cum rezultă din dispozițiile art. 1357 alin. (2) C.civ. În cauză, vinovăția inculpaților a fost stabilită sub forma culpei.

CHELTUIELILE JUDICIARE

În final, se va da efect prevederilor art. 274 alin. 1 C.proc.pen.: „În caz de renunțare la urmărirea penală, condamnare, amânare a aplicării pedepsei sau renunțare la aplicarea pedepsei, suspectul sau, după caz, inculpatul este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, cu excepția cheltuielilor privind avocații din oficiu și interpreții desemnați de organele judiciare, care rămân în sarcina statului.”. Ținându-se cont de soluțiile ce se vor pronunța pe latura penală și pe latura civilă ce implică culpa procesuală a inculpaților, este firesc ca aceștia să suporte în mod egal cheltuielile judiciare avansate de stat.

Părțile civile nu au solicitat obligarea inculpaților la plata de cheltuieli de judecată făcute de acestea.

În temeiul art. 19 C.proc.pen., art. 20 C.proc.pen., art. 25 alin. (1) C.proc.pen., art. 397 alin. (1) C.proc.pen., cu aplicarea art. 1349 C.civ., art. 1357 C.civ. și art. 1382 C.civ., va admite în parte acțiunea civilă exercitată de părțile civile ##### (fiul victimei), ##### (fiul victimei) și ##### (soția victimei), obligând pe inculpatul ##### și pe inculpatul #####-#####, în solidar, la plata către părțile civile a sumei de 30.000 euro cu titlu de daune morale (10.000 de euro pentru fiecare).

În temeiul art. 274 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, va obliga inculpații ##### și #####-##### în mod egal, la plata către stat a sumei de 10000 lei (din care suma de 8000 lei este corespunzătoare fazei de urmărire penală) cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat (câte 5000 lei fiecare).

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

În temeiul art. 192 alin. 2 C.pen. coroborat cu art. 396 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, condamnă pe inculpatul #####, fiul lui ### și #####, născut la data de ##### în oraș #####, domiciliat în ##### bd. ##### nr. 166, #####, posesor al C.I. #####, CNP #####, 71 de ani, căsătorit, studii superioare, economist, pensionar, fără antecedente penale, la pedeapsa de 2 ani închisoare, ce se

execută în regim de detenție, pentru comiterea infracțiunii de ucidere din culpă (victima #####
#####).

În baza art. 67 alin. (1) C. pen. interzice inculpatului #####, cu titlu de pedeapsă complementară, pe o perioadă de 2 ani, durată stabilită prin raportare la gravitatea faptei și pericolozitatea inculpatului, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C.pen., și anume, dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, care se va executa, conform art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen., după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

Instanța interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., care va fi executată de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În temeiul art. 192 alin. 2 C.pen. coroborat cu art. 396 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, condamnă pe inculpatul #####-#####, fiul lui ### și #####, născut la data de ##### în #####, domiciliat în #####, bd. ##### nr. 309, ### #, ### #, ### #, jud. Constanța, posesor al C.I. ##### #, CNP #####, 63 de ani, căsătorit, studii superioare, inspector protecția muncii la S.C. Al ### Cons. S.R.L., fără antecedente penale, la pedeapsa de 2 ani închisoare, pentru comiterea infracțiunii de ucidere din culpă (victima #####).

În baza art. 67 alin. (1) C. pen. interzice inculpatului #####-#####, cu titlu de pedeapsă complementară, pe o perioadă de 2 ani, durată stabilită prin raportare la gravitatea faptei și pericolozitatea inculpatului, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C.pen., și anume, dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, care se va executa, conform art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen., după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

Instanța interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., care va fi executată de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În temeiul art. 91 din C.pen., dispune suspendarea executării pedepsei de 2 ani închisoare pe un termen de supraveghere de 4 ani, stabilit conform art. 92 din C.pen., calculat de la data rămânerei definitive a prezentei sentințe.

În temeiul art. 93 alin. (1) C.pen., obligă inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Constanța, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 93 alin. (2) lit. b) C.pen., impune inculpatului să execute următoarea obligație: să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune Constanța sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În temeiul art. 93 alin. (3) C.pen., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei sau Consiliului Local al #####

#####, pe o perioadă de 120 de zile (afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă).

Conform art. 94 alin. (1) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute la art. 93 alin. (1) lit. c)-e) se vor comunica Serviciului de Probațiune Constanța.

Conform art. 94 alin. (2) C.pen., supravegherea executării obligației prevăzute la art. 93 alin. (2) lit. b) C.pen. se va face de către Serviciul de Probațiune Constanța.

În temeiul art. 91 alin. (4) Cod penal, atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 Cod penal care prevăd revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere și executarea acestuia în regim de detenție în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni sau al nerespectării cu recredință a măsurilor de supraveghere sau a obligațiilor impuse de instanță.

În temeiul art. 19 C.proc.pen., art. 20 C.proc.pen., art. 25 alin. (1) C.proc.pen., art. 397 alin. (1) C.proc.pen., cu aplicarea art. 1349 C.civ., art. 1357 C.civ. și art. 1382 C.civ., admite în parte acțiunea civilă exercitată de părțile civile ##### (fiul victimei), ##### (fiul victimei) și ##### (soția victimei), obligând pe inculpatul ##### și pe inculpatul #####-#####, în solidar, la plata către părțile civile a sumei de 30.000 euro cu titlu de daune morale (10.000 de euro pentru fiecare).

În temeiul art. 274 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, obligă inculpații ##### și #####-#####, în mod egal, la plata către stat a sumei de 10000 lei (din care suma de 8000 lei este corespunzătoare fazei de urmărire penală) cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat (câte 5000 lei fiecare).

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată prin mijlocirea grefei instanței astăzi, 10.11.2025.

Președinte,

#####

#####

Grefier,

#####-#####

Red. #####/10.01.2025

Tehnored. ##### T.M.I.V.

2 ex. /6 #####